

Aria

bron

exemplaar Koninklijke Bibliotheek Den Haag, signatuur: Lbl KB Wouters 03089
Aria. Z.p. ca. 1810

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ari002aria01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

Aria

Op een aangename Wys.

1.

Aurora ryst door de vergulde kimmen
 Herschept de duisternis in dag,
 Hier eindegt haast myn droevig ach
 Wilt toch spoedig opwaards klimmen,
 Deez nagt verwagt ook steeds den dag,
 Dat ik hier, dat ik hier myn Julia verwagt.

2. Gy ryst vol vreugd na 't ryk der sterren.
 Klimt tot de liefde wolken hoog,
 Als aan des Hemels hoge troon,
 Spreid in luister steeds van verre,
 Ongeval, is in ons dal,
 Julia, Julia, o God hier is zy al,
 Myn Julia, myn teerbeminde.
3. Myn Julia myn teerbeminde,
 Ik wagt u hier met ongeduld,
 Dunt gy nooit trouwer minnaar vinden,
 Ik bid de sap uit Tittus bron, Tittus bron.
 Wanneer zy de reis begon:
4. Ach kon myn hart u niet bekoren,
 Al zocht ik een verandering,
 In het volzalig ogenblik,
 Van uw lippen het jawoord horen,
 Ach Julia! zeg ja eer ik ga,
 o Vreugd o vreugd ik hoor het lieflyk ja.
5. De zon schynt door zyn stralen,
 Van het hemelsche top ter neer,
 Doet schynen op den aardbol neer,
 Hy met majesteit doet pralen,
 Met Godes glans,
 Ryst ryst te wagt myn schone dans.
6. Nu zullen wy te saam verheugd,
 En bly besluiten,
 In den Hemelryke zoet.
 Straks zingen wy met een bly gemoed
 Nimmer onzen echt verzaken,
 Dan dat nyd nu barst van spyt.

Een nieuw lied,

Laat ik eens een klugt vertellen,
 Myn schatje woond gy hier
 U wil ik my tot bruid verziezen,
 Myn Kind wat deerd u hier;
 Dat hy niet eens voldoet myn lust,
 En my niet eenmaal vriendlyk kust,
 Ach schatje wat heb ik gedaan
 Zie my toch vriendelyk aan.

- 2 Liefje uwe blanke borst,

- En ook u git zwart haar,
Dat noodzaakt my tot liefde lust,
U schone oogjes klaar
Als gy nu mynen wens betragt,
U hart vol liefde, my toelacht.
Ach geef my toch u suikermond
Dan ben ik weer gezond
3. Myn kind u bidden brengt me in ley
Myn hart voelt smart van binnen,
Zet u wat neder van myn zy,
Dan wil ik u beminnen
Wy willen nu wat wandelen gaan
In tuinen daar de bloemen staan,
Daar lieve vogels juichend slaan,
zie ik u vriendschap aan.
4. De beide verliefden besteden de tyd
In Tuinen gansch alleen,
En hoorden de Vogels zeer wyd,
En stemden daar met hun Tween;
zy omhelsden elkander regt lief en teer
Frits sprak myn engel nu gaan wy weer,
Na de Herberg daar moeten wy zyn
En drinken een glaasje wyn.
5. U dienaar hospes wy treden hier in
Hebt gy goede wyn en bier,
zo schenkt eens in na onze zin,
Voor myn en myn liefje hier.
De flikring der ogen vernoegen het hart
zy kusten zig beyde vol liefde en smart
En wensten te samen in een bed te zyn,
Want het kan niet beter zyn.
6. Ach schatje en engel sprak Frits tot Lizet
Genees toch myn minnepyn,
Laat ik u omhelzing genieten in 't bed
Het kan toch niet anders zyn
Myn wyfje te worden smeeke ik van u af
Vergun my toch eenmaal en zyt niet te straf,
Te rusten in uwe tedere arm
Op dat ik door liefde word warm.

en trad weer na zijn juffrouw.
 De schoorsteenveger die ging roepen
 Tot voor zijn deur al op de stoepen
 en hij schelde aan de deur,
 Dat de dienaars kwam voor,
 Die zei wat wilt gij hier hebben,
 Maar de Schoorsteenveger stout
 Zei ik moet mijn vrouw wat zeggen
 Die ik gister heb getrouwt.
 De juffrouw stond zeer verslagen
 Als zij hem zag, en zei wat plagen,
 Laat ik nu maar zwijgen hot,
 Want ik zie ik ben bedot,
 Laat ik hem maar kopen kleren,
 Want ik ben nu toch getrouwt,
 en laten hem bij andere heeren,
 Mee slegts gaan in roder gout.

Een vermakelyk lied.

Op een schone Wys.

Hoort Vrienden wat dat er voorwaar is
 geschied,
 Dat ik zal voorbrengen en zingen in 's lied
 Hoe dat een madaam, van naam ende faam,
 Ven een onegt kindje moest zy in de kraam.
 Zy heeft van de zomer wat veel gepleiziert,
 By dag en by nagt met Jonkmans gezwierd,
 Zy ging op den tril, Met al die maar wil,
 Tot zy heeft gekregen het lood in haar bil.
 Als zy er moest baren het kindetje gou,
 Dat was in de winter in 't felst van de kou
 Zo menig Sinjoor. Die met haar te voor,
 Wel hadden gewandeld die myden haar nou.
 Toen moest zy beschare haar kindergoed,
 Van luijers sluijer en zwagtels met spoed,
 Van suiker en kruid, Voor pap en beschuit,
 Tot alles te kopen had zy geen duit.
 Toen heeft deze Haagse Juffrouw met kragt
 Haar goed in de Bank van lening gebragt
 Haar rok en samaar. Haar kuif en slabaar,
 Kreeg Jan Oom tot pand en 't geld gaf by
 haar.
 In 't koust van de winter kwam zy in de kraam
 Zy baarde een Kindje zeer net en bekwaam,
 Na 14 dagen tyd, Zo gaat zy sabyt,
 En maakte haar weder het kindetje kwyt.
 Zy wist er geen raad om te voeden het kind.
 Hoort wat deze Kraamvrouw toen heeft ver
 zind,
 Zy wond het klein bloed,
 Van 't hoofd tot de voet,
 Gelyk men een bondeltje kleren wel doet.

Is voort na de bank van Lening gaan spoen,
Om pandjes te lossen met alle fatsoen,
Jan Oom gaf haar goed
Maar 't bondeltje zoet,
Dat liet zy daar blyven en liep met er spoed
Zy dacht nu heb ik een pandje gelost,
En 't kindje dat gaat by Jan Oom in kost,
Nu ben ik certyn, Weer zuiver maagd rein,
Ik ben nu ontslagen van 't kindetje klein.
Als Jan Oom zag leggen dat bondeltjeklyn.
Hy dagt dat 's een pand e dat hoort er aan
myn;
Als hy het ontwind Doe zag hy gezwind,
En vond er van binnen een levendig kind.
Gy Juffertjes die der een pandje vergaard.
Zo brengt het by Jan Oom dat die 't bewaard
Gy blyft ongekwelt. Als gy 't zo besteld,
t krygt er de kost en verstaat er geen geld.

EINDE.